

Negra: Soulvolle Introspectie

Onstage.nl

2 november 2010

Door: Brian Lo Sin Sjoe

Negra is een onewomanshow van de multi-getalenteerde Joy Wielkens, waarin ze via een muzikale reis op zoek gaat naar haar identiteit. Deze reis leidt van Nederland - met een tussenstop in Brazilië - naar Suriname en terug.

De moeder van Wielkens (The Lion King, Van Speijk) mag dan uit Suriname komen, maar zelf is ze geboren en getogen in Amsterdam. Ze had oorspronkelijk niet eens behoefte om haar Surinaamse roots te ontdekken en spreekt geen sranan tongo (Surinaams). Toch knaagt er iets in haar, wat mooi symbolisch is weergegeven door enkele gesloten vogelkooien op de achtergrond. Uiteindelijk vertrekt ze toch naar Suriname, 'een groot donker gat' voor haar, in de hoop daar te ontdekken wie ze is en wil zijn.

De reis verloopt via een fusie van wereldmuziekstijlen en niet alledaagse verhalen, die soms bovennatuurlijke vormen aannemen. Deze vermaken, informeren, ontroeren en weten het persoonlijke universeel te maken. Dit alles is door regisseurs Javier Lopes Pinon en Jolanda Spoel tot een soepel in elkaar overlopend en onafgebroken geheel gebreed, waarbij intimiteit een belangrijke factor is. Af en toe gaat het zaallicht zelfs aan, gaat Wielens op een kruk zitten, en doorbreekt ze de vierde muur door zich rechtstreeks tot het publiek te richten. Zo wordt een sfeer gecreëerd van een gepassioneerde verhalenvertelster die op een tropische zomerse avond persoonlijke tori's (verhalen) verteld op een balkon of erf.

De titel van de voorstelling komt voort uit Brazilië en vormt de katalysator voor de ontdekkingsreis. Tijdens het carnaval aldaar werd Wielkens namelijk negra genoemd, een woord dat het schoonheidsideaal daar samenvat. Dit maakte heel wat heftige emoties los. Of haar liefde voor de Portugese taal en Braziliaanse muziek daar ook uit voort komt is niet duidelijk, maar het is ruim vertegenwoordigd in de repertoirekeuze (deels zelfgeschreven). In tegenstelling zijn Surinaamse nummers nauwelijks vertegenwoordigd en die keuze lijkt zeer bewust te zijn gemaakt. Dat Wielkens veel minder thuis is in het Surinaams maakt haar alleen maar fascinerender en kwetsbaar. Enkel als ze een ander personage dan zichzelf neerzet durft (of wil) ze in het Surinaams te zingen. Het is uiteindelijk ook niet de taal en muziek die haar aan het eind van de voorstelling bevrijdt.

Met Negra laat Wielkens een prachtig visitekaartje achter, die haar vele talenten als actrice, zangeres en schrijfster optimaal etaleert. Alleen al haar fantastische stem maakt een bezoek aan Negra de moeite waard. Het is een stem, die deze soulvolle introspectie tot een boeiende theaterreis maakt.

http://www.theater.nl/onstage/0,2083,1638_1129%5E1132%5E1135%5E1138%5E1401%5E1404%5E1407-270404,00.html